

Талант – це праця, знання – це сила

універсум

www.zu.edu.ua

facebook.com/zu.edu.ua

t.me/zueduua

№ 8 (154) 23 грудня 2019 року // щомісячна студентсько-викладацька газета Житомирського державного університету імені Івана Франка

Розповсюдження безкоштовне

Дорогі колеги, студенти, працівники університету!

Минає 2019 рік. Він був насиченим напруженою працею та важливими для університету подіями, пошуком правильних рішень, далекосяжними планами та значними результатами. Цей рік збагатив усіх нас новим досвідом та згуртував навколо спільних цілей. Подарував нам радість зустрічей й відкриттів, нові перемоги і досягнення. Разом ми розвивали університет, гідно представляли його в освітньому просторі. У цьому році було прийнято чимало рішень, які, сподіваюсь, дадуть змогу нам піднятися на новий щабель свого розвитку.

За рік, що минає, зроблено багато справ. І зараз головне – зробити правильні висновки та впевнено йти вперед.

Щиро вдячна кожному франківцю за розуміння, вираженість і сумлінне виконання своїх професійних обов'язків, адже тільки разом ми зможемо подолати труднощі та досягти високих цілей.

Щиро вітаю з прийдешнім Новим роком та Різдвом Христовим!

Бажаю зустріти свята в колі найближчих і найдорожчих людей, а тим, хто далеко від рідної домівки, відчутти тепло та любов ближніх. У цей день навістіж відчинені двері кожної оселі в очікуванні усього доброго. Оберегом горять на святковому столі вогні – так було з прадавніх часів і буде завжди, поки живе в серці почуття великої родини, любові до ближнього, єднання і злагоди.

Нехай Різдвяна зірка запалить в серці віру, кожен відчує на собі різдвяне диво. Усе сокровенне здійсниться. Нехай ваші серця відкриються для радості, тепла і любові! А родини будуть наповнені добром, щастям і міцним здоров'ям! Бажаю з новими силами та щасливими відчуттями досягати нових успіхів та здійснювати свої мрії у новому році. Нехай впевненість у своїх силах, ентузіазм та відповідальність допоможуть здійснити задумане, зробити життя кращим, цікавішим і яскравим! Нехай щастить кожного дня, а удача буде поруч увесь рік!

Веселих свят!

З повагою, Талина Киричук

«НАМАГАЮСЬ БУТИ КОРИСНОЮ ДЛЯ УНІВЕРСИТЕТУ...»

– Вітаю Вас з обранням на посаду, з першим звітом на ректораті університету. Як у Вас перші враження про науку в університеті?

– У звіті потрібно було охопити всю діяльність за 2019 рік, а моя каденція триває лише з 26 листопада. Важко, тому що потрібно охопити все, що робилося до мене. Це було надзвичайно складно, але, сподіваюся, що справилась, оскільки ректоратом інформація була прийнята до відома. Звіт складався з двох частин: перша, це була інформація про те, який рейтинг університету в Україні, і друга, власне кажучи, про наукову діяльність в університеті. Ми аналізували 10 рейтингів, в яких оцінювалися абсолютно різні показники, зокрема: кількість підписників на YouTube, відвідування сайту університету, середній бал ЗНО вступників та багато іншого. Тобто, все те, що засвідчує, наскільки наші науковці популярні, наскільки їх цитують, наскільки все, що відбувається в університеті, цікаво для спільноти. Все це – рейтинги, основний сенс яких – наскільки цікаві наші викладачі, їх наукова діяльність та університет в цілому. Як ви дізнаєтеся про популярного вченого чи навчальний заклад? Якщо вони на слуху, якщо про нього говорять. Якщо ж суто про наукові рейтинги – то це

кількість статей у Scopus, індекс Гірша в Сколар, в Scopus та інше. Зазначу, що задніх ми не пасемо. Порівняно з попередніми роками наш індекс піднявся. Ми входимо в TOP-200, і наша позиція досить солідна.

– Школярка у Бердичеві, студентка Житомирського політеху, аспірантка Одеського державного економічного університету, викладач кафедри економіки ЖДУ, декан соціально-психологічного факультету, знову викладач. Тепер проректор. Постійна зміна місць та посад. Це у Вас такий характер чи доля?

– Я думаю, що так складаються обставини. Спочатку жила в Житомирі, тут почалася моя аспірантура, у Житомирському політехнічному, потім змінилися сімейні обставини – потрапила в Одесу, де працювала на кафедрі обліку і аудиту, а керівником мого дисертаційного дослідження був професор Борис Валуєв, нині покійний. А пізніше знову, через зміну обставин, повернулася у Житомир. Такий у мене життєвий шлях.

– Чи думали Ви колись, що станете не провідним економістом, а проректором з науки. Посадовцем, обов'язки якого далекі від обліку, внутрішнього контролю, підприємства?

– Насправді, облік і контроль має бути у всьому, чим би людина не займалася. Це – функції менеджменту. Якщо взяти класичні функції менеджменту, то це планування, організація, мотивація і контроль. І в цьому контексті я й займаюсь обліком і контролем.

– Як ви бачите роботу свою, наукового відділу у навчальному закладі?

– Перше, що я маю сказати, це те, що роль наукового відділу у навчальному закладі достатньо вагома. Так, у нас не науково-дослідний інститут, але у нас науково-педагогічні працівники, тобто, люди, які працюють в університеті, вони займаються і педагогічною діяльністю, і наукою. Це у них іде поруч. Другий момент, ми є людьми, які мають спрямовувати все те, що робиться наукове в університеті, показувати куди ми йдемо, бути такими дороговказами, щоб усі розуміли, де і на якому місці ми стоїмо, куди ми маємо прямувати, що маємо робити. Наука – це творча діяльність, а ми у відділі перетворюємо її у цифри, показники та рейтинги, для того, щоб було зрозуміло куди потрібно йти, щоб стати лідером освіти, покращити свої позиції в Україні.

Продовження на сторінці 2

Продовження зі сторінки 1

Студенти у нас також активно займаються науковою роботою, кожного року виграють конкурс «Завтра. UA». Цього року двоє студентів виграли – Андрій Мельник та Андрій Магалецький – студенти, які займаються науковою роботою. Багато студентів у нас виграють конкурси, олімпіади. Молодь у нас дуже плідно займається науковою роботою. Це – серйозний показник на сьогодні.

– Ви вже неодноразово були за кордоном - Анталія, Вроцлав, Люблін, Калгарі, Прага, Кишинів, знаєте англійську, турецьку, польську, італійську мови. Як цей Ваш особистий досвід допоможе роботі нашого міжнародного відділу?

– Оскільки діяльність проректора з наукової і міжнародної роботи передбачає роботу з документами на іноземній мові, листування з іноземними партнерами, то тут просто необхідно знати мови. Мій досвід перемоги у грантах допоможе у їх здобутті для університету, починаючи з «ERASMUS+» і закінчуючи програмою «Горизонт-2020». Я маю досвід участі в грантах і вважаю, що, у цьому плані, можу бути корисна для нашого університету.

– Чи не вважаєте Ви, що однією зі складових роботи наукового відділу є інформування викладачів про гранти?

– Абсолютно правильно. І не стільки інформування, скільки допомога. Ми вже над цим працюємо. Начальник відділу міжнародної та регіональної співпраці Ольга Виговська здійснює моніторинг ситуації та відправляє на кафедри інформацію про конференції та міжнародні наукові стажування. Особисто я на Фейсбукі пересилаю завідувачам кафедр інформацію про те, де може проходити стажування, у якому контексті, за якою програмою. Сподіваюсь бути корисною у тому аспекті, що я, орієнтуючись у потоках пропозицій, розподіляю їх по підрозділах університету більш точково. Окрім того, унаслідок багатьох викладачів та студентів їздять за кордон на конференції чи стажування, наприклад, професор Вікторія Венгерська з своєю аспіранткою були у Німеччині на конференції

і ми сподіваємось, що там зав'яжуться співпраця між нашим університетом та установою, куди вони поїхали. Багатою буде цікаво послуhati її, бо дуже часто викладачі не знають про те, що робиться на сусідніх кафедрах.

– У минулому номері ми публікували інтерв'ю ще одного проректора – Володимира Чумака. Він сказав, що у його відділі є перелік університетів, з якими заключені договори про безкоштовне підвищення кваліфікації для наших викладачів. Чи є подібний перелік закордонних університетів, у яких наші викладачі можуть пройти безкоштовне стажування?

– Якщо говоримо про стажування в Україні, то тут простіше – людині не потрібно знати мови, їй не потрібно далеко їхати. Коли ви їдете за кордон, то, по-перше, ви повинні знати мову тієї країни, куди їдете, бо, коли ви приїдете на стажування, вам не потрібен буде перекладач (бо це – додаткові витрати для університету). В Європі є університети, які готові приймати наших викладачів, але для цього колеги мають відповідати певним вимогам: має бути знання мови як мінімум – для спілкування, для читання там лекцій; ви маєте бути цікавим, цінним для того університету, куди їдете, вас повинні там знати, і ми знову повертаємось до популярності викладача та університету. Якщо вас цінують у тому закладі, куди ви їдете, вони залюбки вас приймуть. Якщо людина не знає мови, то міжнародне стажування може бути у Мінську або у тих країнах, де розуміють українську мову чи вивчають. Стажування проходитиме без грошей, але ви розумієте – проїзд, проживання, харчування – за ваш рахунок. Можливо, ви тут, у Житомирі, будете приймати гостей з того університету на взаємовигідних умовах.

У міжнародному відділі є перелік університетів, з якими укладено угоди про співпрацю. Єдине, що потрібно від наших викладачів – щоб ними зацікавились у закордонних університетах. Це – світова практика, коли відомих науковців, флагманів науки запрошують на міжнародні конференції, пропонують стажування, читання лекцій.

– Ви ведете активне громадське життя поза університетом. Як Ви поза університетом? Чим Ви займаєтесь? Яке Ваше хобі?

– Тут є два таких аспекти, два напрямки: коли ти займаєшся волонтерською діяльністю, працюєш над своїм резюме і друге – коли віддаєш час сім'ї. Що стосується першого напрямку. Якщо у твоєму резюме немає якоїсь волонтерської діяльності, наукової, то в рейтингу інших резюме твоє буде на порядок нижче, навіть якщо у тебе є закордонне стажування та різні конференції. Тому я співпрацюю з деякими виданнями, громадськими організаціями, які пов'язані з корпоративною соціальною відповідальністю, готую англійською мовою аналіз звітів, які випускаються в Україні, аналіз подій, які відбуваються в контексті корпоративної соціальної відповідальності бізнесу – це та проблематика, яка мене цікавить та якою я займаюся. Другий момент – сім'я, якій приділяється велика увага, це – мій пріоритет у житті.

Хобі склалося під впливом Аліни Доліної, це написання картин олійними фарбами. Я не думала, що так можливо, але завдяки цій художниці відкрила для себе новий світ. Пишу, в основному, натюрморти.

Останнім часом була і куратором, і гарантом програми «готельно-ресторанний бізнес». Було надзвичайно цікаво зі своїми студентами мати екскурсії по закладах громадського харчування, знайомитись з рестораторами, з готельєрами. Цей ринок послуг в нашій області надзвичайно перспективний. В Житомирській області ми єдиний навчальний заклад, що готує фахівців даної спеціальності. Ми налагодили контакти для практики та стажування. Сподіваємось, що буде плідна співпраця. Договори вже підписані з мережею ресторанів «Salad», які чекають наших студентів на практику і готові співпрацювати з нами дуже плідно.

Бліц!

– Як Ви самі б представилися нашим читачам?

– Людина, яка намагається бути корисна для даного університету

– Ваш улюблений колір? Запах? Продукт? Напій?

– Червоний. Троянди. Яблука. Вода (з Левкова).

– Кішка чи собака?

– Собака.

– Щастя - це ...?

– Задоволення від кожної хвилини.

– Ви добре пам'ятаєте свій найщасливіший день у житті?

– Я намагаюсь, щоб усі дні були щасливі, тому що потрібно цінувати все життя.

– Що таке кохання?

– Це те, що всередині, і те, що ти випромінюєш назовні.

– Чого Ви нізащо не зможете пробачити?

– Я християнка, я пробачати мушу все, і намагаюсь це робити завжди.

– Щось може довести Вас до сліз?

– Самогризіння.

– Якими якостями треба володіти, щоб досягти успіху?

– Залежить від того, що розуміємо під успіхом.

– Яка Ваша особиста формула успіху?

– Бути корисною для інших, і ти досягнеш свого успіху. Інакше бути не може.

– Яку роль у Вашому житті відіграють гроші?

– Засіб обміну.

– Що для Вас означає бути вільною?

– Коли тобі не потрібен годинник на руці.

– Вас часто зраджували?

– Ні.

– Що Вам допомагало подолати періоди відчаю?

– Віра.

– Чи існує Бог?

– Безумовно.

– Чи траплялися у Вашому житті чудеса?

– Кожен день.

– Чи Ви могли б прожити на безлюдному острові і що взяли б з собою?

– Так. Чоловіка.

– Як Ви вважаєте, краса дійсно може врятувати світ?

– Доброта врятує світ.

Андрій Близнюк

*Колектив ННІ філології та журналістики щиро вітає Лесю Яківну Зайко із успішним захистом дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата філософських наук!!!
Лесе Яківно, бажаємо Вам успішного втілення всіх творчих і наукових задумів, наснаги у професійному зростанні та майбутніх наукових пошуках, неймовірних сил, світлого розуму і блискучих ідей для подальшого саморозвитку і самореалізації, гарного настрою, великого щастя в житті та удачі!*

ФАКТЧЕКІНГ: новий досвід студентів-журналістів

На початку грудня студенти спеціальності «Журналістика», які написали найкращі роботи з фактчекінгу, були запрошені на Всеукраїнську конференцію з фактчекінгу, що проходила в Києві.

На конференцію «Фактчекінг як метод і джерело» були запрошені з усієї України студенти-переможці конкурсу з фактчекінгу для підбиття результатів конкурсу та знайомства їх з найвідомішими й найуспішнішими фахівцями в цій галузі. Наш університет представляли студентки Наталія Іжицька, Інна Жур та Катерина Трохимчук під керівництвом викладачки кафедри видавничої справи, редагування, основ журналістики та філології Надії Миколаєнко.

Конференцію відкрив речник представництва ЄС в Києві Давід Стулік. Він розповідав про фактчекінг та

міжнародну політику, їх взаємодію. З великим задоволенням ділився власним досвідом, давав корисні поради, як правильно висвітлювати події та відповідати на провокативні питання, а також те, яким чином добиватися правди.

Представниця сайту «StopFake» Олена Чуранова розповідала про свою організацію та про те, як вони борються з фейками та перевіряють інформацію; заклікала всіх охочих до співпраці, адже їх команда готова до нового «подиху».

Максим Скубенко, керівник організації «VoxCheck», ділився як власними статтями, так і власним досвідом

перевірки матеріалів різноманітними способами; наводив приклади, в яких тексти відрізняються лише однією деталлю, проте мають абсолютно різне значення.

Кураторка проекту «Наші Гроші. Львів» Наталка Онисько розповідала про те, як працює їх проект, про найскладніші та найлегші справи, про те, з чим стикалися у цих справах. Також вона провела майстер-клас роботи із судовими реєстрами. Продемонструвала студентам усі можливості реєстрів, алгоритм їх роботи, якими перевірками краще користуватися в певній конкретній ситуації та багато інших деталей.

Цікавою була і доповідь Олександра Гороховського, керівника організації «БезБрехні», про деталі й хитрощі конкурсних робіт студентів, про труднощі, які були під час роботи, та як їх вирішували учасники.

Студенти мали змогу поспілкуватися із керівниками та представниками різних громадських організацій, запитати те, що їх найбільше цікавило, та поговорити про майбутню співпрацю. Адже більшість з них вже тривалий час серйозно займаються фактчекінгом та хотіли б пов'язати з цим своєю подальшу професійну діяльність.

«Я дуже щаслива, що взяла участь у конкурсі «Фактчекінг для журналістів-початківців». Вперше спробувавши свої сили у фактчекінгу, я зацікавилась подальшою роботою у цій сфері. Звісно, хочу подякувати нашій викладачці Надії Миколаєнко за можливість взяти участь у конкурсі та допомогти у написанні роботи. Мені дуже приємно представляти Житомирський державний університет на таких професійних зібраннях», – зауважила учасниця конкурсу, студентка IV курсу Катерина Трохимчук.

Інна Жур

ФРАНКІВЦІ ПІДКОРЮЮТЬ СПОРТИВНИЙ СВІТ

До 100-річчя Житомирського державного університету відбулася прес-конференція зі спортсменами університету, на яку, зокрема, були запрошені студенти факультету фізичного виховання і спорту Дмитро Нікітін та Олександра Мохорт, які розповіли про свої досягнення у спорті.

Довідка:

Олександра Мохорт – майстер спорту міжнародного класу зі спортивної аеробіки, бронзова призерка Чемпіонату світу зі спортивної аеробіки у 2018 р., срібна призерка Чемпіонату України зі спортивної аеробіки 2018 р., чемпіонка України зі спортивної аеробіки серед студентів 2018 р., чемпіонка (денс) та срібна призерка (степ) Чемпіонату України зі спортивної аеробіки у 2018 р. (м. Бердянськ).

Дмитро Нікітін – майстер спорту міжнародного класу з легкої атлетики, срібний призер з Чемпіонату України зі стрибків у висоту серед юніорів у 2018 р.

– Як Ви прийшли в спорт?

– **Дмитро:** На заняття мене запросив тренер ще в 3-му класі, вже тоді я відрізнявся від своїх однолітків. Для стрибків у висоту важливий зріст, а я був високим. Поступово заняття почали мені подобатись, я втягнувся і зрозумів, що хочу пов'язати з цим спортом своє подальше життя;

– **Олександра:** Моя мама – тренер зі спортивної аеробіки. Ще з дитинства вона брала мене з собою на роботу до спортивної зали. Так я почала тренуватись.

– Дмитре, хто Ваш тренер?

– Ігор Лонський. Взагалі, династія Лонських відома на весь світ. Віталій Лонський став основоположником Бердичівської школи зі стрибків у висоту. Також він був тренером радянського та українського спортсмена зі стрибків у висоту Рустама Ахметова. Багато майстрів спорту є випускниками цієї школи. Зараз підготовку спортсменів вищого класу продовжує син Віталія Лонського – Ігор. А внук тренера – Віктор – також є майстром спорту міжнародного класу зі стрибків у висоту.

– Чи був у вас колись найскладніший момент – розчарування?

– **Д.:** Коли не виходить себе реалізувати, починаються травми. Починаєш замислюватися, чи потрібно продовжувати. Згодом розумієш, що вже багато років присвятив цій справі, потрібно перебороти, дійти до кінця та досягнути своєї мети.

– **О.:** У мене ніколи не було думки зв'язати зі спортом або піти в інший вид спорту.

– Тренування займають багато часу. Як Вам вдається поєднувати навчання з тренувальним процесом та змаганнями?

– **О.:** У школі це було складніше, адже вчителі не завжди підтримували, коли нас відправляли на змагання. В університеті нас підтримують, поступаються. Ми навчаємося між тренуваннями. Це, мабуть, звичка: спочатку тяжко, але потім звикаєш.

– В якому віці Ви досягли успіху?

– **О.:** У 15 років, а отримала міжнародника в 17 років.

– **Д.:** Так само, в нас це співпало.

– Які змагання Вам запам'ятались найбільше?

– **О.:** Для мене це були Всесвітні ігри. У моєму виді спорту – це найважливіші змагання. Найбільше запам'ятались емоції, хоча ми і зайняли 4 місце. Була дуже тяжка підготовка перед виступом.

– **Д.:** Це було в 2017 році, на Чемпіонаті Європи. Перед чемпіонатом я отримав травму, проте поставив собі за мету – потрапити туди. На змаганнях я не очікував від себе високого результату, але хотілось бути в фіналі. Так склалося, що вийшов на друге місце, і на 10 см побив свій особистий рекорд для стрибків у висоту.

– Дмитре, який Ваш особистий рекорд?

– 2 метра 28 сантиметрів.

– Який вид підготовки на першому місці: психологічна, фізична, технічна, тактична? Чи вони всі однаково важливі та мають значення?

– **Д.:** Всі види.

– А який з них важливіший даного часу для Вас?

– **Д.:** На даному етапі переважає фізична підготовка, менше психологічна.

– Скільки годин на день Ви тренуєтесь?

– **Д.:** Я тренуюсь вранці та ввечері, разом виходить п'ять годин.

– **О.:** У мене тренування шість разів на тиждень по чотири години в день. Коли ми готуємось до змагань, то в день буває по два тренування, приблизно по три з половиною години.

– Чи були у вас моменти спортивного щастя, фарту, яке не можна ні натренувати, ні спрогнозувати?

– **Д.:** Так, це згаданий мною Чемпіонат Європи у 2017 році, коли я не очікував, що покажу такі високі результати. Завдяки сильним суперникам я надихнувся на перемогу.

– **О.:** У мене таким, мабуть, був Чемпіонат Європи по юніорам. Ми тоді перемогли, і це було абсолютно несподівано, адже хотіли просто добре виступити, а в підсумку зайняли перше місце.

– На самому початку вашої спортивної кар'єри що вас мотивувало, підтримувало та давало сили продовжувати займатися далі?

– **О.:** Для мене стимулом завжди була перемога, я хотіла перемагати, бути першою, бути лідером та ставати кращою.

– **Д.:** Для мене мотивацією був сам процес тренувань, змагань, я живу цим, і мені це надзвичайно подобається.

– Спорт забирає багато енергії та сил. Чи вживаєте Ви якісь добавки чи вітаміни?

– **О.:** У період тренувань я вживаю Омегу-3, а перед змаганнями – енергетичні вітаміни для підтримки сил.

– Як ви відпочиваєте? Просто тиждень-два не тренуєтесь?

– **О.:** Після змагань, зазвичай, нам дозволяють відпочивати один, максимум два дні.

– Спортсмени часто стикаються з перенапругою організму, через що взагалі залишають спорт. Проте, щоб досягти успіху, потрібно багато і напружено тренуватися. Як встановити баланс між навантаженням та відновленням?

– **О.:** Нам у цьому допомагає тренер, який вміє розподіляти навантаження, тому до змагань ми підходимо в найкращій формі. Баланс між навантаженням та відпочинком обов'язково має бути, щоб зберегти сили до змагань.

– Чи є у вас кумири серед спортсменів, з кого берете приклад?

– **О.:** Звісно, брати приклад є з кого, є на кого рівнятись, але в мене немає кумиру, я б не сказала. Я просто хочу ставати кращою, ніж я є.

– Чи пам'ятаєте ви, де здобули звання майстра спорту міжнародного рівня?

– **О.:** Здається, це було у Польщі, у Вроцлаві. Там було дуже цікаво, ми побачили Польщу, місто, отримали незабутні враження.

– Стрибки – достатньо травматичний вид спорту. Чи були у вас травми, як з ними справлялись?

– **Д.:** Так, звісно, травми були і неодноразово. Пам'ятаю, як у 2016 році ми мали

іхати на Чемпіонат світу серед юнаків, але за тиждень до нього я сильно підвернув ногу і кілька днів не міг ходити. Проте завдяки розминкам та спеціальним вправам ще до чемпіонату біль в нозі майже минув. Мені пощастило.

– Чи навчання на факультеті фізичного виховання і спорту ЖДУ дає знання, що допомагають вам в обраному виді спорту?

– **О.:** Так, звісно, ми дуже багато дізналися нового під час навчання, наприклад, як потрібно відпочивати та відновлюватись, як не перевантажувати себе, правильно складати свій графік тренувань та багато іншого.

– Дмитре, світовий рекорд стрибків у висоту становить 2 м 45 см. Як Ви вважаєте, це вже максимальна межа, чи є можливості покращити цей результат, та кого ви бачите серед стрибунів, які здатні це зробити?

– Я вважаю, що це цілком можливо, і навіть були стрибуні, які наближались до світового рекорду, зокрема, українець Богдан Бондаренко, проте йому не вистачило лише кілька сантиметрів.

– Сьогодні в Україні спорт знаходиться у достатньо скрутному становищі, чи не заважає це вам та вашим тренуванням?

– **О.:** Сьогодні в області цей вид спорту активно розвивається, будуються спортивні зали, майданчики. Нам нещодавно, за підтримки обласної адміністрації, постелили нове професійне покриття, яке вдвічі зменшує ризики травмувань. А для дітей це, взагалі, чудово і, головне, безпечно.

Денис Лось, Яна Паламарчук

ПОЛЮВАННЯ ЗА ВАШИМИ ГРОШИМА

Шахраї нещодавно в Україні випробували новий спосіб вимагання грошей.

Ви підходите до банкомату. Неподальк від нього кілька людей. Ви бачите людину, яка відходить від банкомату. Зупинившись перед банкоматом, ви бачите, що хтось не уважно забув забрати картку. Ви гукаєте її, а поки вона повертається, ви витягаєте або натискаєте на клавіатурі кнопку скасування операції. Біля вас опиняється «забудько» з кількома свідками. При вас ця людина перевіряє баланс і стверджує, що з його рахунку зникли гроші. І вимагає повернути названу суму.

У схемі задіяні люди, які, нібито, «випадково» стали свідками. Вони говорять, що все бачили, що ви щось набирали на клавіатурі, що банкомат зберіг ваші відбитки пальців. Схема,

як зі знайденим гаманцем. Тільки замість гаманця – забута карта в банкоматі. Далі розводка лоха по стандарту. «На карті було більше грошей!», «Ти її останній в руках тримав!», «На ній твої відбитки!», «Мужики – свідки, вони все бачили».

Порада: якщо ви побачили забуту карту в банкоматі – не діставайте її. Дочекайтеся, поки він сам її не «з'їсть», або нехай власник сам її витягне. Не натискайте кнопку скасування операції. Компанія свідків буде говорити про те, що ви перед банкоматом стояли, на клавіатуру натискали. Такий вид шахрайства уже набув популярності в Росії.

Андрій Близнюк

НОВИЙ РІК КРОКУЄ ПЛАНЕТОЮ...

Чехам та словакам подарунки приносить Святий Микулаш у великому мішку, а супроводжують його двоє помічників – добре кошлате чортеня та ангел у традиційних білих шатах.

Німецький Санта Клаус їздить на ослику, який везе дві величезні торби з подарунками. Серед них обов'язково повинні бути паперові квіти й іграшки, якими прикрашають ялинку. Ця традиція існує ще з 1737 р. Пізніше на ялинки почали чіпляти срібні горішки та картоплинки, які в той час у Європі вважалися великим делікатесом.

У Швеції чарівницю новорічного свята щороку обирають і називають

її Королівною – Світлою Марією. Одягнена вона в сніжно-білу сукню, а на голові носить корону із запаленими свічками. Кількість свічок повинна збігатися з кількістю років поточного десятиліття. Допомагають королівні рознести подарунки казкові помічники – тролі. Подарунки вручають не тільки людям, а й усім живим істотам, які мешкають у будинку.

В'єтнамці, вітаючи одне одного з Новим роком, обливаються водою, камбоджійці – кидаються коржиками, корейці влаштовують змагання для дівчат зі стрибків у висоту. В Індії новорічне свято можна відзначити

майже протягом цілого року, переїжджаючи з одного штату до іншого, бо скрізь діє свій окремий календар.

У французів чарівник П'єр Ноель у новорічну ніч розкладає подарунки в спеціальні чобітки, які залишає під ялинкою.

У Болгарії за хвилину до настання Нового року гасять вогні і починають цілуватися, залишаючи в кишенях чи просто в долонях одне одного невеличкі подаруночки.

У Японії Новий рік особливий. Зустрічають його в той момент, коли з'являється перший молодий місяць у сузір'ї Водолія після останнього

повного місяця в сузір'ї Козерога. Про цю подію сповіщають 108 ударів святкового дзвону. Після цієї звістки японці пишуть своє заповітне бажання на папері, складають його у 8 разів, кладуть під подушку і лягають спати. Все збудеться.

В Київській Русі, як у дохристиянські часи, так і в християнські, замість ялинки ставили Дідуха (особливий сніп із збіжжя, який в'язався кожною господинею до Різдва Свят). Дідуха прикрашали печивом, горіхами, іграшками.

Марія Масловська

Колектив прибиральниць 4-го навчально-лабораторного корпусу вітає Михайловську Мілу Григорівну з ювілеєм та бажає

**Добра, любові і підтримки,
Надійних друзів у житті!
Нехай надходять без затримки
Пакунки щастя золоті.**

**Нехай здоров'я не підводить,
Твоя нехай цвіт краса,
Удача часто хай заходить
Хай збудуться ці всі слова!**

**Втрачений шкільний атестат
серія МБ № 009874 про закінчення
Житомирської загальноосвітньої
школи І-ІІІ ступенів № 30 у 1994
році, виданий на ім'я Градовської
Руслани Петрівни, вважати
недійсним.**

АНЕКДОТИ

– Що у школі нового, синку?
– Уявляєш, тату, у нас дуже заздрисний вчитель.
– З чого ти взяв?
– Ось уже котрий раз, виганяючи мене із класу, він каже: ох, якби я був твоїм татом!

Перед іспитом професор звертається до студента:
– На іспиті, як у театрі. Ви – актор, я – глядач.
– Чудово! – вигукнув студент. – Зараз я покличу суфлера!

Викладач на уроці української мови каже речення:
– Кінь тягне воза. Це – активна форма. А як буде пасивна форма?
– Віз тягне коня, – відповідає студент.

Професор після лекції до студента:
– Як ви посміли заважати мені під час лекції?
Студент:
– Я? Нічого подібного.
– Але я виразно чув ваш голос!
– Можливо, бо я часто розмовляю уві сні.

Виходить студент з аудиторії. Одногрупники запитують його:
– Ну що, склав?
– Та, здається, склав...
– А що викладач питав?
– А хто його знає! Він питав англійською.

Підготувала
Марія Масловська

Небезпеки від мандарин

Мандаринка. Це такий же символ Нового року, як і прикрашена ялинка, олів'є, шампанське. Кількість з'їдених мандаринок ніхто не рахує, їх їдять упереміш з іншими продуктами – цукерками, випічкою, м'ясом, сиром, заїдають горілку, тощо. Мало хто задумується, що це може коштувати самопочуття, а часто – здоров'я.

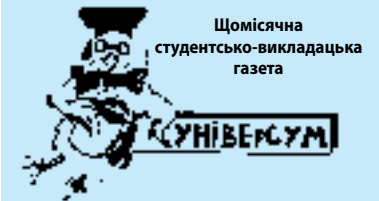
Перш за все, через те, що мандарини – високоалергенні продукти. Зловживання ними може призвести до розвитку алергічних реакцій, здуття живота, загострення хронічних захворювань шлунково-кишкового тракту, оскільки фрукти містять велику кількість клітковини.

По-друге – в мандаринах багато кислоти, яка подразнює стінки шлунка і може спровокувати напад гастриту чи печії.

По-третє, поєднання мандаринів та цукерок створює величезне навантаження на підшлункову залозу, що може призвести до нападу панкреатиту.

Дієтологи рекомендують їсти мандарини вранці та вдень до 17 години, головне – не вживати натще. А тим, хто хоче прожити довше, вони радять щодня з'їдати хоча б по одному цитрусу. Середня добова доза мандарин – чотири штуки.

Андрій Близнюк

Засновник: Житомирський державний університет імені Івана Франка.
Свідцтво про реєстрацію ЖТ № 257 від 22 січня 2003 року.
Редактор: Андрій Близнюк.
Коректори: СІЦ.
Верстка: Денис Огороднійчук © СІЦ (макет редакції).

Адреса редакції: вул. В. Бердичівська, 40, кім. 215а, корпус № 4, Житомир, 10008.
Тел.: (097) 322-09-50.
Електронна адреса: a.bliznjuk.zt@gmail.com
Редакція може не поділяти думки авторів публікацій. Редакція залишає за собою право на редагування і скорочення матеріалів. Рукописи не повертаються і не рецензуються. За достовірність фактів, поданих

у матеріалах, відповідальність несе автор, а рекламної інформації – рекламодавець. За якість газети відповідальність несе друкарня. При передруку матеріалів «Універсума» посилання на газету обов'язкове. Листування з читачами ведеться тільки на сторінках газети. Світлина, вміщені у газеті, не обов'язково є прямими ілюстраціями до текстів.
Газета є членом Асоціації професійних журналістів і рекламистів Житомирщини та Асоціації молодіжної преси України.

Віддруковано у комунальному книжково-газетному видавництві «Полісся».
Адреса: вул. Шевченка, 18а, Житомир.
Тел.: (0412) 37-35-53.
Замовлення № 1076
Наклад 300 примірників.